

РЕШЕНИЕ

№ 6023

гр. София, 03.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1530** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 27.02.2020г от ТД на НАП С. против Е. П. С. с която е предявен иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на Решение № 299/14.01.2020 г., по адм.дело № 7752 /2019 г. по описа на АССГ с което на осн. чл.175 ал.2АПК е ДОПУСНАТА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 7148 от 21.11.2019 г. по административно дело № 7752 по описа за 2019год., както следва – текстът на стр. 4 /абзац последен/ и 5/първи абзац/ от решението: „Както е приел и ответника по делото в оспореното пред настоящата инстанция решение № ПИ – 228/19.06.2019г., след възобновяване на производството по принудително изпълнение започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.06.2019г. и изтича на 29.07.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“, следва да се промени по следния начин: „Както е приел и ответникът по делото в свое решение №ПИ-372/25.07.2017 г., след влизане в сила на съдебното решение на СГС може да се пристъпи към принудително изпълнение по реда на ДОПК. От тогава обаче, започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.04.2019г. и изтича на 29.05.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен

ред задълженията, установени спрямо лицето.“

Излага подробни доводи, че с решението чиято нищожност се иска да се обяви се допуска поправка, която излиза извън пределите на производството по чл.175 от АПК и на практика се стига до пререшаване на правния спор от същия съд и от същия съдебен състав. С решението не се поправяла само датата, а се изменяла преценката от коя дата започва да тече остатъка от 56 дни до изтичане абсолютната давност за събиране на публичното вземане. Налице бил тежък порок, тъй като съдът бил излязъл извън пределите на правомощията си като в производството по чл.175 от АПК пререшил спора по нов начин.

Ответникът Е. П. С. в с.з. и чрез процесуалния си представител оспорва ИМ и моли да се отхвърли. Претендира разности.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение № 7148 от 21.11.2019 г. по административно дело № 7752 по описа за 2019год на АССГ, е ОТМЕНЕНО решение № ПИ – 228/19.06.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. и потвърденото с него разпореждане изх. № С190022 – 137 – 0005288/04.06.2019г. на главен публичен изпълнител П. К. за отказ за прекратяване на събирането на вземания за ДДФЛ за периода от 01.01.2006г. до 31.12.2006г. по данъчна декларация 2210Н235/14.04.2007г., подадена от Е. П. С. и е ВЪРНАТА преписката на главен публичен изпълнител П. К. за ново произнасяне по искането на Е. П. С. №С 190022 – 000 – 0267994/31.05.2019г., с оглед указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в обстоятелствената част на решението.Посочено е че на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

С Решение № 299/14.01.2020 г., по адм.дело № 7752 /2019 г. по описа на АССГ, чиято нищожност се иска да се обяви в настоящото производство, на осн. чл.175 ал.2АПК е ДОПУСНАТА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 7148 от 21.11.2019 г. по административно дело № 7752 по описа за 2019год., както следва – текстът на стр. 4 /абзац последен/ и 5/първи абзац/ от решението: „Както е приел и ответника по делото в оспореното пред настоящата инстанция решение № ПИ – 228/19.06.2019г., след възобновяване на производството по принудително изпълнение започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.06.2019г. и изтича на 29.07.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“, следва да се промени по следния начин: „Както е приел и ответникът по делото в свое решение №ПИ-372/25.07.2017 г., след влизане в сила на съдебното решение на СГС може да се пристъпи към принудително изпълнение по реда на ДОПК. От тогава обаче, започва да тече срок от 56 дни, който е оставал до изтичане на абсолютната давност преди спирането, тоест срокът започва да тече от 04.04.2019г. и изтича на 29.05.2019г. като след изтичането на този срок се преклудира възможността на държавата да събере по принудителен ред задълженията, установени спрямо лицето.“

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение е изрично предвиден в чл.128, ал.1, т.8. (предишна т. 7 – ДВ, бр. 74 от 2016 г.) от АПК и е

допустим. Предявен е от страна по делото, по което е постановеното съдебното решение, прогласяването на чиято нищожност се иска.

Преди всичко, следва да се отбележи, че не се съдържа легална дефиниция за нищожността на съдебен акт, но трайната съдебна практика приема, че нищожността на един съдебен акт може да се обоснове от най-тежки пороци във връзка с формиране волята на съдебния орган, който го е постановил. Следва да е налице порок във функционирането на съда или в надлежното сформирание на състава му, да бъде засегнато изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове или формата на съдебното решение или да е налице абсолютна невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В този смисъл, нищожно съдебно решение ще е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, или лице, което не е било избрано за съдебен заседател, устното и неподписано решение. За да бъде обявено едно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в решението воля или много тежък порок във формата на решението.

В случая Решение № 299/14.01.2020 г., по адм.дело № 7752 /2019 г. по описа на АССГ, чиято нищожност се иска да се прогласи е постановено от надлежен съдебен орган, в пределите на неговата компетентност, в писмена форма, с безспорно авторство и подпис на съдията, който го е постановил. В него съдът ясно е изразил волята си, че е налице очевидна фактическа грешка, която не променя изводите му по същество на спора, че задължението на Е. С. следва да бъде отписано като погасено по давност. Поради това и за да не се стигне до объркване на данъчната администрация от кой момент да счита задължението за погасено по давност на осн. чл.171 от ДОПК, съдът е постановил решението № 299 / 14.01.2020г с което е допуснал поправка на ОФГ.

Изложените от ищеца доводи за нищожността на съдебното решение, свързани с преценката на съда от коя дата започва да тече остатъка от 56 дни до изтичане на абсолютната давност за събирането на публичното вземане са относими към проверка правилността на съдебния акт. Това обаче не е в правомощията на съда, разглеждащ настоящото искане. Съображенията на ищеца, свързани с преценка от коя дата започва да тече остатъка от 56 дни до изтичане абсолютната давност за събиране на публичното вземане са били изследвани в производството по реда на чл.175 АПК и е решено с влязъл в законна сила съдебен акт. Недопустимо е при наличие на окончателен съдебен акт, приключил спора по същество отново да се коментира от кой момент да счита задължението на лицето за погасено по давност, още по-малко изводите на съда да се ревизират. В АПК е предвиден специален ред за „Отмяна на влезли в сила съдебни актове“, който при наличие на основания за това би бил приложим. В настоящото производство съдът не е компетентен да разгледа и разреши въпроси свързани с правилността /законосъобразността/ на съдебния акт. Ищецът твърди, че с решението чиято нищожност иска да се прогласи на практика е пререшен правния спор. Същевременно по същество иска и настоящият съдебен състав да извърши проверка относно сроковете за теченето на давността, което обаче е свързано с преценка правилността на фактическите установявания и изводи. Дали правилно е установена фактическата обстановка и съответни ли са на нея сторените правни изводи; налице ли е обсъждане в мотивите /които не се ползват със сила на пресъдено

нещо/ коя е действителната дата от която следва да се счита, че задължението е погасено, при изричен диспозитив, че се отменя решението на и.д. директор на ТД на НАП-С. и потвърденото с него разпореждане на главен публичен изпълнител за отказ за прекратяване на събирането на вземания и се връща преписката за ново произнасяне по искането на Е. С. са въпроси относими към правилността, законосъобразността на акта. В никакъв случай обаче, не води до неяснота относно формираната воля на съда. Не е налице неразбираемост волята на съда, която да не може да бъде възприета от страните. Изричното уточняване с решението постановено по реда на чл.175 АПК, чиято нищожност иска да се прогласи, на датата от която следва да се счита за погасени задълженията на лицето към фиска не представлява пререшаване на правния спор, а единствено отстраняване несъответствието между формираната воля на съда и външното ѝ изразяване.

В настоящото производство по чл.128 ал.1 т.8 от АПК е недопустимо ново повдигане на същия правен спор, в т.ч. преразглеждане на установяванията, правните квалификации и изводите по същество. Несъгласието на ищцовата страна с възприетите от съдебния състав факти и обстоятелства, респективно направените изводи по съществуто на спора не обуславят наличие на основание за обявяване нищожност на този съдебен акт. Следователно, не са налице пороци, свързани с валидността на съдебното решение, поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на ищеца не следва да се присъжда юриск възнаграждение.

На ответника се дължат разноски. Ищецът е направил възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар, поради което и по арг. от чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения адвокатското възнаграждение следва да се редуцира до 500 лв.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба, уточнена с молба от 27.02.2020г от ТД на НАП С. против Е. П. С. с която е предявен иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на Решение № 299/14.01.2020 г., по адм.дело № 7752 /2019 г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на Е. П. С. разноски в размер на 500 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: